

Selma Noort

Hup, papa!

*Verhalen voor vaders die het
ook goed bedoelen...*

Leopold

Selma Noort

Hup, papa!

*Verhalen voor vaders die het
ook goed bedoelen...*

met tekeningen van Harmen van Straaten

LEOPOLD / AMSTERDAM

Copyright © Selma Noort 2006

Omslagtekening en illustraties Harmen van Straaten

NUR 272/281 / ISBN 90 258 4944 X

De verhalen in deze bundel werden eerder opgenomen in *Mag ik je spook even lenen?*, *Drakensnot met tumtummetjes* en *Gestampte meisjes en weggegooide jongens*.

Later...

30

Papa heeft nog een oma en die oma wordt vandaag drieënnegentig. Dat is heel oud.

‘Ouder dan Sinterklaas?’ vraagt Mare.

‘Ik geloof dat die nog ouder is,’ zegt mama.

‘Ja,’ zegt Sil. ‘Vijfhonderd of zo.’

‘Echt?’ vraagt Mare ongelovig.

‘Misschien wel achthonderd!’ zegt Sil. Hij knikt er hevig bij.

Mare kijkt naar mama. Maar die is druk bezig bij de wasmachine.

‘Moeten wij mee?’ vraagt Geerten. Hij schuifelt met zijn voeten en rammelt met de knikkers in zijn broekzak. Het is knik kertijd en hij wil het plein van de andere school op. Daar zitten knikkerputjes in de stenen en hij heeft al vanuit het raam van zijn kamer gezien dat er twee kinderen aan het knikkeren zijn.

‘Ja,’ zegt mama. ‘Het gebeurt niet iedere dag dat papa’s oma drieënnegentig wordt. Nemen jullie die knikkers maar mee, er komen vast nog meer kinderen en dan kunnen jullie voor de deur spelen.’

Geerten en Sil rennen voor papa en mama uit naar de auto. Mare mag haar nieuwe jas aan en krijgt van mama een washandje om haar knikkers in te doen want zij heeft nog geen echte knikkerzak. Ze huppelt ermee naar de auto.

Het is zondagochtend. Het geluid van de kerkklokken van de oude dorpskerk galmt over de weilanden, waar de schapen kalm grazen in de najaarszon. De straat ligt vol zurig ruikende natte bladeren van de populieren langs de dijk.

‘Is het al bijna winter?’ vraagt Mare, als mama de autodeur voor haar open houdt.

‘Nee hoor, dat duurt nog wel even,’ zegt mama. Ze geeft Mare

een kus op haar hoofd. Daarna gaat ze voorin zitten, naast papa.

De radio staat aan – zondagmuziek. Mare kijkt uit het raam en houdt haar washandje stevig vast. Sil en Geerten hebben grotere knikkers bij zich, beuken, supersupers, megamega's, en daar praten ze over. Het lijkt net geheimtaal.

'Papa? Mag ik mijn nieuwe jas aan jouw oma laten zien?' vraagt Mare.

Papa draait zijn hoofd een beetje. 'Ja hoor.'

31

Mare zit een tijdje stil. Ze luistert naar de radio en het praten van Geerten en Sil en van papa en mama voorin. De oma van papa vindt haar vast een lief meisje, met haar nieuwe jas. Ze voelt aan haar haren. Mama heeft er vlechtjes in gemaakt, aan iedere kant van haar hoofd een dik stijf vlechtje met onderaan een blauw elastiek. Dezelfde kleur blauw als haar nieuwe jas. Het is fijn om er zo mooi uit te zien. Mare zucht ervan. Dan moet ze ergens aan denken.

'Mama, als ik later moeder ben, ben jij er dan nog?' vraagt ze.

Sil en Geerten houden op met praten.

'Dat hoop ik wel,' zegt mama. 'Dan ben ik de oma van jouw kindjes.'

'Enne... als ik oma ben?'

'Misschien wel,' zegt mama voorzichtig.

'Word jij ook vijfennegentig?'

'Nee, honderd!' roept Sil.

'Hondertwintig,' zegt Geerten.

'Weet je wat?' zegt mama. Ze steken alledrie hun hoofd naar voren om haar beter te horen boven het geronk van de motor en de muziek op de radio uit. 'Papa en ik zullen ons uiterste best doen om zo lang mogelijk bij jullie te blijven.'

'En wij blijven altijd bij jullie wonen, hè?' zegt Mare.

'Nou ja, misschien niet in ons huis, maar dan in dezelfde straat, of tenminste vlakbij,' zegt Sil gauw. Mama heeft in een boze bui wel eens tegen hem geschreeuwd dat ze niet kon wachten tot hij het huis uitging.

Mama weet het ook nog. Ze kijkt om en lacht eventjes speciaal tegen hem.

‘Vlakbij,’ zegt Geerten. ‘Dan kunnen wij boodschappen voor jullie doen als jullie oud zijn.’

Papa moet lachen. ‘O, daar zullen jullie nog wel eens anders over denken.’

‘Ja?’ vraagt Mare.

Papa zet de radio zachter.

32 ‘Er komt een dag dat jullie weg willen,’ zegt hij. ‘Echt waar. Dan willen jullie zelf de baas zijn en dan worden jullie verliefd of jullie gaan op wereldreis met een rugzak, of bij, eh... Greenpeace, bijvoorbeeld. Walvissen redden.’

‘Ik word politie!’ schreeuwt Sil. ‘Pauw pauw!’

‘Ik weet het nog niet,’ zegt Geerten.

‘Ik word moeder,’ zegt Mare. ‘En bibliotheekjuf.’

‘Gezellig,’ zegt mama. ‘Dan kom ik bij jou boeken lenen, goed?’

‘Móéten wij weg van jullie?’ vraagt Geerten.

Papa lacht weer maar mama zegt, terwijl ze haar hand op zijn arm legt: ‘Jullie mogen bij ons blijven tot jullie zelf weg willen.’

Papa stopt bij het rode stoplicht. Hij draait zich half om naar Geerten.

‘Geen sprake van!’ roept hij. ‘Stel je voor, zeg! Dan is die knul al twintig met maat 45 schoen en dan ligt-ie daar een beetje bier te zuipen in mijn huiskamer voor mijn tv met zijn grote zweetvoeten op tafel! En dan zegt ie: “Mammie, wat eten we vanavond?” Mooi niet, hoor! Ze gaan het huis maar uit als ze achttien zijn. Lekker zwijnen ergens op kamers of de wereld verbeteren met hun vrienden!’

‘Ik ook?’ piept Mare.

Mama draait zich om in haar stoel en knipoogt. ‘Nee hoor.’ Ze schudt haar hoofd tegen Mare.

Het stoplicht springt op groen. Papa trapt het gaspedaal zo hard in dat ze allemaal achterover schokken.

‘Jawel!’ roept hij. ‘Die meid ook! Want die komt op een dag binnen met paars haar dat rechtoreind staat, en zes ringen door haar wenkbrauw en een reus van een vent achter d’r aan. En dan zegt ze: “Papa, dit is mijn vriendje Wesley.” En dan zegt die Wesley: “Hallo ouwe, mag ik je auto even lenen?”’

Mare is stomverbaasd. Ze kijkt naar Sil en naar Geerten. Die lachen een klein beetje maar ze denken ook hard na. Ze willen iets terugzeggen tegen papa, hem terugplagen, maar dat is niet makkelijk. Papa is ook nog niet klaar. Hij gaat al verder.

‘En dan die Sil. Die komt aan met een stuk of drie meiden. Staat er één bloot in de badkamer, eentje ligt er te ronken in zijn bed, en de derde ligt in de tuin te bakken in de zon met alleen maar een broekje aan.’

Nu kijkt mama net zoals Mare. Haar mond staat open. Papa grinnikt en buigt zich over het stuur alsof hij aan het racen is.

Geerten wijst lachend naar Sil. ‘Blote meiden!’ roept hij.

‘Getver!’ roept Sil. ‘Ik ga bij de politie, dat zei ik toch!’ En hij begint nog woester schietgeluiden te maken.

Mare buigt zich opzij naar Geerten.

‘Nee, hè?’ fluistert ze tegen hem.

Geerten schudt zijn hoofd en knipoogt met zijn twee ogen tegelijk. Het is dus een grapje van papa. Mare kijkt weer uit het raam. Ze voelt of de mooie elastieken in haar vlechtjes nog goed zitten en strijkt nog eens met haar handje over haar nieuwe jas.

Ineens weet ze iets om papa mee terug te plagen.

‘Weet je, hè papa, als jij een opaasje bent...’ roept ze. En vinnig zegt ze tegen Sil: ‘Hou nou even op met schieten!’

Sil houdt zijn mond.

‘Nou, wat dan?’ vraagt papa.

‘Dan komen wij voor jou koken, want wij zijn aardige kinderen, ook als we al oud zijn.’

Sil en Geerten kijken Mare aan. Ze voelen dat ze nog iets gaat zeggen.

‘Goh, lief van je hoor,’ zegt papa.

‘Ja, iedere dag krijg je dan verse groente,’ zegt Mare vrolijk. ‘Lekkere spruitjes, bloemkool met een papje, rijst met sojasaus, bruine bonen enne...’ Mare denkt hard na wat ze nog meer vies vindt.

‘Spruitjesthee!’ helpt Geerten haar.

‘Een boterham met spruitjes!’ roept Sil griezelen.

‘Spruitjesvla en spruitjesoep...’ gaat Geerten verder.

‘En spruitjespoep!’ giert Mare. Ze krijgen alledrie de slappe lach. Papa en mama kijken elkaar aan en trekken hun wenkbrauwen op.

Ze rijden de straat in waar papa’s oma woont. Papa parkeert, stapt uit en maakt de autodeur voor Mare open.

‘Helemaal niet lief van jou dat ik alleen maar spruitjes krijg als ik een oud mannetje ben,’ moppert hij met zijn lippen tegen Mares haar als hij haar met een zwaai uit de auto tilt.

Mare wacht tot hij haar neerzet. Papa moet maar eens goed naar haar kijken, naar haar mooie nieuwe jas en haar vlechtjes. Ze gaat rechtop staan en steekt haar kin omhoog.

‘Eigen schuld, dikke bult.’

En deftig loopt ze achter mama en Sil en Geerten aan met haar washandje met knickers stevig als een handtasje tegen haar buik.

35

